

**Dit is mijn vriend
maar mama mag het
niet weten.**

PetraLouise Muris

Let-ter-gre-pen.

“Dit is mijn vriend maar ma-ma
mag het niet we-ten.”

Geschreven en geïllustreerd

door PetraLouise Muris

leesboek voor kinderen rond 7 jaar.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn zonder reclame of gebedel voor goede doelen of stichtingen gratis voor eigen gebruik te downloaden of te printen van kinderboek-online.nl

[Let op de voorwaarden op bovenstaande site.](#)

Deze kindvriendelijke site is voorzien van kindveilige keurmerken.

[Wereldwijd geregistreerd.](#)

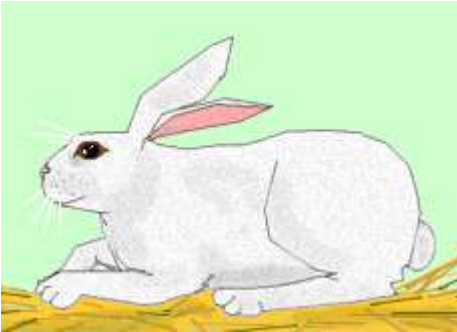
Blad-zij-de	Hoofd-stuk
3	1 Ik wil een dier.
6	2 De kro-ko-dil.
9	3 Ik ben bang.
12	4 Is het geen kro-ko-dil?
16	5 Jij bent mijn vriend.
19	6 Flap-pie

[Groen woord? Klemtoon](#)

HOOFD-STUK 1

IK WIL EEN DIER.

Ik sta voor de die-ren-win-
kel.
Ik tuur door de win-
kel-ruit.
Ik zie vis-sen en vo-
gels.
Ik zie ook een schat-
tig wit ko-nijn.
Mocht ik maar een
huis-dier!
Ik weet dat ik er
geen mag.
Ik heb het al zo vaak
ge-vraagd.

De deur staat o-
pen daar-om loop
ik naar bin-
nen.

Kan ik jou hel-
pen? vraagt een
me-vrouw vrien-
de-lijk.

Nee, zeg ik, ik
wil al-leen kij-
ken.

Ik loop me-
teen naar de ko-
nij-nen.

Ach wat ben jij schat-tig! zeg ik te-gen het wit-te ko-nijn.

Zal ik jou aai-en?

De me-vrouw zegt, vraag aan jouw moe-der of jij hem mag heb-ben. Wat is hij lief he?

Ik mag geen huis-dier van mijn moe-der.

Maar la-ter neem ik een kat!

Mag ik nog naar de an-de-re die-ren kij-ken?

Ja hoor kijk maar.

Als jij maar niets stuk maakt.

Jij mag niet met jouw han-den in het water, dan wor-den de vis-sen ziek.

Jij mag ze wel voe-ren, wil jij dat?

Ja graag! zeg ik.

Na een poos-je wil ik naar huis.

Dag me-vrouw !

Ik zwaai naar haar.

Zij groet te-rug.

Ik wan-del naar huis.

Ons huis is groot en on-ze tuin ook.
In on-ze tuin staat een gla-zen kas.
De kas staat vol plan-ten met fruit en plan-ten
met bloe-men.
Het is er erg warm dat komt door de zon.
De plan-ten vin-den dat heer-lijk, zij groei-en
goed.
Ik loop er-langs.
Mijn moe-der wacht op mij bij de deur.

Mam, mag ik een ko-nijn?
Hij moet ook een hok.
Ik zag een gro-te in de die-ren-win-kel.
Toe ma-ma mag ik een dier?
Het mag ook een ham-ster zijn die zijn klein.

Nee No-na ik wil geen die-ren.
Die-ren ver-ha-ren, bij-ten en krab-be-len.
Die-ren moe-ten aan-dacht.
Pluk wat to-ma-ten dan ver-veel jij je niet.
Hier is een tas daar kun-nen zij in.

HOOFD-STUK 2 DE KRO-KO-DIL.

Ik pluk 10 to-ma-ten in de gla-zen kas.

Ik doe ze in de tas.

Ik sluit de kas-deur en loop langs de gro-te
struik. De struik rit-selt maar er staat geen

zucht wind.

Ik kijk naar bo-
ven. In de lucht
schijnt de war-me
zon.

Er zijn wel een
paar wol-ken maar
die be-we-gen
haast niet.

Krak, krak, hoor ik.

Ik schrik er-van.

Ik zie een poot.

Het is geen poot van een ko-nijn.

Het is ook niet van een kat.

Daar is het te groot voor en het is groen.

Het lijkt wel een poot van een kro-ko-dil.

Van schrik valt mijn tas op de grond.
Alle to-ma-ten rol-len er-uit.
Ik kan niet gil-len, mijn stem blijft stil.
Ik loop niet weg want mijn voe-ten wil-len niet.
Ik kijk ge-schrok-ken naar de struik.
De struik schudt heel hard heen en weer.
Er kruipt een beest tus-sen-uit.
Het beest kruipt naar de to-ma-ten.

Hij eet ze alle 10.

Ik ren naar de kas.
Ik sluit de deur.
Zo kan die kro-ko-dil mij
niet pak-ken.

Wrau-wrau, gromt het
beest.

Hij loopt naar de kas.
Hij staat op zijn ach-
ter-po-ten.

Hij leunt te-ge-n de deur en snuf-felt er-aan.
Wrau, wrau, gromt hij weer.

Hoe moet ik de kas uit?
Ik weet het niet, ik gil hard.

De kro-ko-dil schiet weg want ma-ma komt naar
bui-ten.

Zij rent naar de kas.

Wat is er No-na?

Heb jij je pijn ge-daan? roept zij.

Ik kreeg de deur niet o-pen, jok ik.

Ma-ma gaat zelf in de kas staan.

Zij trekt de deur dicht.

Dan o-pent zij de deur.

No-na, de deur knelt niet.

Was jij bang?

Jouw tas ligt nog in het gras.

Waar wil-de jij die to-ma-ten in-doen?

Jouw han-den zijn te klein.

Ik pluk ze wel zelf.

Mijn moe-der plukt 4 ro-de to-ma-ten.

De rest is nog groen. Die zijn nog niet rijp.

HOOFD-STUK 3

IK BEN BANG.

Het is 8 uur, ik moet naar school.

Ik ga er al-tijd al-leen naar-toe.

Van-daag ben ik bang.

Ik durf niet langs de gro-te struik.

Ik jok, **mam, ik ben ziek!**

Ma-ma voelt aan mijn hoofd en kijkt in mijn mond. Zij zegt, **jij bent koel No-na.**

En jouw tong is mooi ro-ze.

Dus heb jij geen' koorts.

Ga maar fijn naar school.

Als jij echt ziek bent, haal ik jou wel uit school.

Ik ben bang.

Ik hoop dat ik geen beest zie.

Ik ren door de tuin en ren langs de gro-te struik.

Dan sta ik op het pad.

Ik ben blij dat ik het beest ner-gens zie.

Wrau, wrau, klinkt het plots ach-ter mij.

Ik schrik mij naar!

De kro-ko-dil rent mij na.

O nee, jam-mer ik. Hij heeft vast trek!

O wat kijkt hij gul-zig!

Hij lust vast men-sen-vlees.

Mis-schien lust hij mijn ap-pel.

Vlug, vlug, waar is mijn ap-pel !

Ik haal de ap-pel snel uit mijn tas en gooi die naar het beest.

De ap-pel rolt te ver.
Ge-luk-kig rent de kro-ko-dil naar de ap-pel.
Hij eet er-van.
Ik hol hard weg.

Op school ver-tel ik dat er een kro-ko-dil in
on-ze tuin liep.
Hij lust to-ma-ten en ap-pels, ver-tel ik.
Ie-der-een lacht want een kro-ko-dil eet vlees.

Was het dan geen kro-ko-dil? vraag ik me-zelf
af.

Wat is het dan?

Hoe dan ook, ik vind het een grie-zel.

Als ik dat beest van-mid-dag zie,
zal ik hem voe-ren.

Ik geef hem groen-ten en fruit uit on-ze kas.

HOOFD-STUK 4

IS HET GEEN KRO-KO-DIL?

Ik ben een half uur la-ter uit school.

Mijn werk-blad was niet af.

Het was taal, dat vind ik moei-lijk.

Ik hol naar huis.

Ik heb haast want ma-ma wacht op mij.

On-der-weg kijk ik links en rechts of ik de kro-ko-dil er-gens zie lo-pen.

Als ik in on-ze tuin ben, kijk ik heel goed in de gro-te struik voor ik er langs loop.

Stel je voor dat het beest er-uit springt.

Ik schrik van mijn moe-ders stem.

Wat ben jij laat!

Als jij uit school komt, moet jij eerst thuis-ko-men. Daar-na mag jij bui-ten-spe-len!

Ik ver-tel haar over het werk-blad.

Zij zegt, jij moet niet dro-men tij-dens de les maar snel door-wer-ken.

Ja ma-ma.

Mag ik nu sla en fruit pluk-ken?

Ik geef de plan-ten wel wa-ter dan hoeft u het niet te doen.

Sla uit de kas?

Ja dat mag, neem een tas mee.

Ik hol weer naar bui-ten en ga de kas in.

Oei wat is het er warm.

Ik kijk rond wat ik al kan pluk-ken.

Er zijn aard-bei-en en boon-tjes.

To-ma-ten en sla.

Er zijn ook kom-kom-mers.

Wat zou het beest lus-ten?

Die ap-pel was vast niet ge-noeg.

Ik pluk sla want gei-ten lus-ten dat ook.

Ik leg het naast de kas en hoop dat hij het ziet lig-gen.

Dan komt hij plots te-voor-schijn.

De kro-ko-dil kruipt naar de sla en eet er sma-ke-lijk van.

Dat lust jij he?

Ben jij geen kro-ko-dil?

Kro-ko-dil-len e-ten toch vlees?

Eet jij he-le-maal geen vlees?

Mag ik je aai-en?

Ik kijk naar zijn tan-den.

Ik wil niet dat hij mij bijt.

Zij zijn al-le-maal stomp.

Het zijn vier-kan-ten blok-jes in zijn bek.

Dit is **ze-ker'** geen kro-ko-dil.

Ge-wo-ne kro-ko-dil-len heb-ben scher-pe tan-den.

Als ik hem nu eens een kom-kom-mer geef?
Dan durf ik hem wel te voe-ren.
Ik pluk er 2.
Ik houd die voor-zich-tig voor zijn bek.
Hij snuift er-aan.
Hij wendt zijn kop af.
Om-dat hij geen kom-kom-mer eet, loop ik weer
naar de kas.
Dit keer pluk ik to-ma-ten.
Die zijn nog niet rijp, zij zijn groen.
Ik houd ze voor zijn bek.
Hij snuift weer.
Dan pakt hij ze voor-zich-tig uit mijn hand.

Ik kniel naast hem en aai hem o-ver zijn kop.
Het beest laat zich ook lek-ker onder zijn kin
kie-te-len.
Hij houdt zijn kop scheef.
Het knort te-vre-den.

HOOFD-STUK 5 JIJ BENT MIJN VRIEND.

Ach, joel ik, jij bent he-le-maal geen kwaad
beest!

Toch lijkt jij wel ge-vaar-lijk.

Maar..., jij bent toch geen kro-ko-dil?

Jij eet toch als een geit?

Hoe heet jij en waar is jouw baas?

Waar is jouw hok?

Woon jij hier in de buurt?

Ben jij de weg kwijt? Ach zie-lijk!

Arm beest, jij hoeft niet bui-ten te sla-pen hoor!

Jij mag bij ons in de kas wo-nen.

Kom maar hier dan til ik jou op.

Het beest laat zich moei-te-loos op-til-len.

Ik til hem over de drem-pel en laat hem op zijn
ge-mak de kas on-der-zoe-ken.

Mijn moe-der mag niet we-ten dat er een beest
in haar plan-ten-kas is.

Dan word zij boos.

Ik ga dus voor-taan haar kas-plan-ten ver-zor-gen. Ik hoop dat zij mijn beest niet ont-dekt. Zij wil geen die-ren rond haar huis. Vo-gels wel, die voert zij in de win-ter.

Ik ben zo blij dat ik ein-de-lijk een lief huis-dier heb!

Mijn moe-der mag dat nooit te we-ten ko-men.

Ik kniel bij het dier en knuf-fel het.

Jij bent mijn vriend, zucht ik.

Jij mag voor al-tijd' bij mij blij-ven.

Lust jij nog meer sla?

Ik pluk wel een paar krop-pen.

Hier, eet jouw buik-je maar vol.

Ik noem mijn vriend Kro-ket om-dat hij bol is.

Ik heb hem nu al 2 we-ken.

Ik deel mijn fruit maar ook mijn snoep.

Ik wan-del met hem door de strui-ken.

Och hij is zo lief!

Toch is het jam-mer dat ik el-ke dag naar school moet.

Dan moet ik hem al-leen la-ten.

Dan moet hij de he-le dag in de kas blij-ven.

Als ik hem niet op-sluit loopt hij mis-schien weg.

Ik wil hem nooit' meer kwijt.

Dag Kro-ket, roep ik en tik te-gen het kas-raam.

Ik moet naar school! Ik zie je van-mid-dag weer!

Ik ver-tel mijn vrien-din dat ik een huis-dier heb en dat zij die mag zien.

Nu de school uit is gaat zij met mij mee.

Waar is hij? vraagt zij.

Daar, hij zit in de plan-ten-kas.

Jij hoeft niet bang te zijn dat hij bijt.

Hij is reu-ze lief. O ja, dat is waar ook, jij mag niets te-gen mijn moe-der zeg-gen.

Zij weet niet dat ik een huis-dier heb.

Het is een ge-heim, ik mag er geen.

We lo-pen naar de kas.

HOOFD-STUK 6

FLAP-PIE.

Och wat schrik ik.

De kas-deur staat o-pen en in de kas ligt al-les o-ver-hoop. Er zijn rui-ten stuk.

Nee toch? Heeft ma-ma mijn beest ont-dekt?

Is hij er nog?

Of loopt hij er-gens in de tuin?

Help zoe-ken! schreeuw ik.

Mijn vrien-din denkt dat ik een ko-nijn heb.

Dus zegt zij, is het wit of zwart?

Is het ge-vlekt of bruin?

Heeft hij flap-o-ren?

Flap-pie! gilt zij. Flap-pie kom hier!

Zij gilt zo hard dat mijn moe-der naar bui-ten komt. Zij briest. Wie is Flap-pie?

Was het jouw beest dat in mijn kas was?

Nou zeg maar te-gen jouw moe-der dat Flap-pie is weg-ge-haald.

Wij heb-ben de groot-ste moei-te ge-had om dat beest te pak-ken.

O ja, ver-tel haar me-teen dat ik scha-de aan de kas heb.

De plan-ten zijn op-ge-vre-ten en de rek-ken zijn door de rui-ten ge-gaan.

En dat al-le-maal door jouw' Flap-piel!

Mijn vrien-din kijkt met gro-te o-gen naar mijn bo-ze moe-der.

Zij be-gint te hui-len.

Zij snikt, Flap-pie is niet van mij me-vrouw.
Dat ko-nijn is van No-na.

Mijn moe-der zegt nog steeds kwaad, ik weet
heus wel hoe een ko-nijn er-uit-ziet hoor!

Maar dit' was er echt geen.

Dit was een kro-ko-dil.

Het was in ie-der ge-val een beest dat op een
kro-ko-dil leek.

Hoe kwam dat beest in mijn kas?

Wat we-ten jul-lie er-van?

Mijn vrien-din holt hui-lend de tuin uit.

En ik ren naar mijn slaap-ka-mer en spring op
mijn bed.

Mijn moe-der rent mij ach-ter-na en blijft
hij-gend voor mijn bed staan.

No-na, nu wil ik eer-lijk van jou we-ten hoe jij
aan dat beest bent ge-ko-men.

Wat gaf jij hem te e-ten?

Heb jij jouw spaar-geld ge-bruikt om vlees voor
hem te ko-pen?

Zij wacht mijn ant-woord niet af maar grijpt mijn spaar-pot en schudt die leeg op mijn bed.

Nu be-grijp ik het niet meer.

Jij hebt nog steeds al jouw spaar-geld!

Ik zeg zacht, hij at geen vlees ma-ma,

hij at groen-ten en fruit.

Hij liep hier in de tuin.

Ik mag geen beest van u.

Daar-om had ik hem in de kas ver-stopt.

Hij was mijn vriend, hij was zo lief.

Ik wil-de hem hou-den.

Waar is hij nu?

Hij is naar een rep-tie-len op-vang.

Daar is hij meer op zijn plaats.

Ik wil' geen bees-ten dat weet jij toch?

Als jij la-ter groot bent neem je maar een he-le die-ren-tuin in jouw ei-gen' huis.

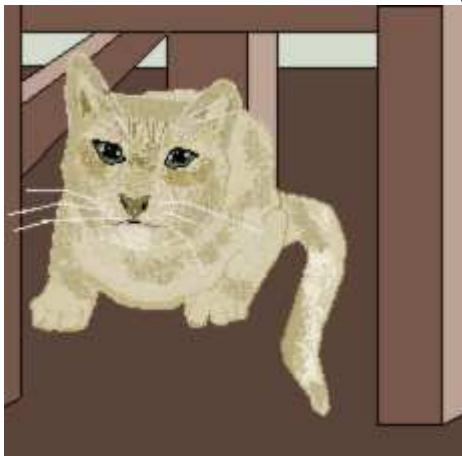
Zij loopt nog steeds kwaad mijn ka-mer uit.

Nu be-gin ik' te hui-len.

Ik weet best' dat Kro-ket van ie-mand an-ders was. Ik mis hem op-eens heel erg.

Ik voel mij he-le-maal al-leen.

Als ik de vol-gen-de dag uit school kom heeft
mijn moe-der een ver-ras-sing voor mij.
Ik moet on-der de stoel kij-ken.

Hoe-ra, roep ik. Ma-ma is dat on-ze kat?
Jouw kat! En jij' ver-zorgt hem zelf.

Jullie be-grij-pen vast wel dat ik hart-stik-ke
blij ben.

EIN-DE.